

Aar siden besat Hvalfiskebugten paa Vestkysten af Afrika, omtrent paa 23° s. Br., og ifjor truffet Aftaler med Hottentotterne i store Namaqualand og de Nord herfor boende Damara-Stammer om at underkaste sig dets Overherredømme, der saaledes vil naa op til den portugisiske Koloni Benguelas Sydgrænse, Floden Cunene, paa 18° s. Br. Det regnes for givet, at England ligeledes vil søge at tilknytte den ovennævnte portugisiske Besiddelse ved Delagoabugten indtil Limpopo-Flodens Udløb, for at faa en passende Afrunding, og derved ville Sulukafferne blive bragte under europæisk Indflydelse. — De europæiske Besiddelser i Afrika kunne altsaa for Tiden deles i tre store Afdelinger: foruden de engelske ved Sydenden af Verdensdelen er der de portugisiske paa begge Sider Nord for de engelske, og endelig de franske, der bestaa af Senegambien og Algerien, og som maaske en Gang i Tiden ville blive knyttede sammen tværs over Sahara saaledes, at hele det nordvestlige Afrika bliver fransk.

Emil Elberling.

Nederlændernes Krig med Atjeh paa Sumatra. Det er nu 4 Aar siden, at Nederlænderne sendte den første Expedition til Riget Atjeh (hos os sædvanlig kaldet Atschin), der udgjør den nordlige Ende af den 8000 □ Mile store Ø Sumatra, og som hidtil ikke har været underkastet noget fremmed Herredømme, og det er snart 3 Aar siden, at det lykkedes den anden Expedition at indtage Sultanens „Kraton“; men endnu er Krigen ikke ført til Ende, skjønt en Troppemagt paa 9000 Mand stadig har staaet til Raadighed. Hvor meget Blod og hvor mange Penge det hele Forretagende allerede har kostet, ser jeg mig ikke i Stand til at meddele, men nogle enkelte Opgivelser ere dog oplysende nok. Den anden Expedition, som i Slutningen af November 1873 forlod Batavia, talte 13,000 Personer, hvoriblandt 350 Officerer og 8000 Soldater. Næsten alle Officererne og Halvdelen af Mandskabet vare Europæere. Indtil Udgangen af Februar 1874, altsaa i tre Maaneder, havde disse sidste lidt af Tab af 380 døde og omtrent lige saa mange saarede, medens hele Expeditionen havde mistet 900 døde eller næsten 7 pCt. Omkostningerne ere af Kolonialministeren anslaaede til 2 Mill. Kroner om Maaneden saaledes, at Regeringen i Aar vil blive nødt til at kræve en Bevilling paa 21 Mill. Kr., og, hvis Forholdene ikke ere ændrede til næste Aar, en ny Bevilling paa 24 Mill. Kr.

Man maa derfor uvilkkaarlig spørge, hvad der er naaet ved alle disse Anstrængelser, og det samme Spørgsmaal blev i Maj Maaned d. A. af et Medlem af andet Kammer gjort Kolonialministeren. Ministerens Svar er ret interessant, da det særlig støtter sig paa Indberetninger fra Generalguvernøren, som nylig havde besøgt Atjeh. Denne udtaler sig nemlig saaledes: „Naar man er kommen til Ankers paa Oleh-Leh's Red, og naar man der ser den store Mængde Skibe, som læsse Gods, samt hele det travle Liv i Land, særlig om Aftenen, naar Gaderne ere oplyste, og Atjeherne flokke sig sammen, skal man have ondt ved at tro, at Landet er i Krigstilstand. Kinesernes talrige og gode Boliger vidne ogsaa om, at disse som Handelsfolk have Tillid til Varigheden af den hollandske Nedsættelse. De Atjeher, som ere blevne undertvungne, vise heller ikke mere Lyst til at slutte sig til deres krigsførende Brødre, da Forbindelsen med Nederlandene frembyder altfor store materielle Fordele. Mange af de Strækninger, som ere blevne ødelagte under Krigen, vedblive dog endnu at være ubeboede og ere ligefrem forvandlede til et Vildnis; men Krigen selv er i Virkeligheden hørt op. Vistnok bliver der af enkelte Personer udført fjendtlige Handlinger; men det er altid Folk, som ere interesserede i, at Krigen fortsættes, saaledes de, der have mistet alt, eller ere antagne som Lejetropper. Befolkningens store Masse — og til Dels ogsaa Høvdingerne — synes at længe efter Fred, da den er trængt bort fra Kysten, og for at faa Levnetsmidler, Salt og Opium allerede nu maa henvende sig til den nederlandske Regering. Under saadanne Forhold vilde det ikke være rigtigt at sætte de vundne Fordele paa Spil ved at foretage en hensynsløs Fremtrængen til det indre af Landet. Det maa snarere være vor Stræben ved en forsonlig Politik at vinde de endnu

ikke underkastede Indbyggere. Og dette har især været Formaalet for min Rejse. Jeg har ikke alene givet alle Embedsmænd i Atjeh de fornødne Instruktioner i saa Henseende, men ved en Kundgjørelse i samme Retning søgt at gjøre Indtryk saa vel paa Venner som paa Fjender. De enkelte Høvdinge ere blevne mig forestillede, der er udvexlet Flag, og de Høvdinge, som have sluttet sig til Nederlandene, ere blevne lønnede derfor. Endelig lægger jeg, særlig i disse Tider, da den muhamedanske Verden er kommen i stærkt Røre, megen Vægt paa, at der er givet Løfte om at gjenopbygge den ødelagte Moské „Missigit“. Fjendtlige Handlinger ville sikkerlig endnu komme for, men herimod er intet andet at gjøre end at være paa sin Post og at straffe strængt. Mærk de indfødte, at vi stadig have Magten, ville de efterhaanden indse, at det er fornuftigt at underkaste sig; men netop derfor er det uafviselig nødvendigt, at vor Troppemagt foreløbig ikke bliver formindsket; kun de Indretninger, der ere dannede med en større militær Operation for Øje, ville efterhaanden kunne opløses“.

I Generalguvernørens Skrivelse nævnes dernæst, hvorledes Atjeh i Fremtiden bedst vil kunne styres, og hvilke Afgifter man kan paalægge det; men disse Betragtninger fandt Ministeren det ikke rigtigt at forelægge Offentligheden.

Efter det ovenstaaende ere Udsigterne for den nederlandske Regering paa Sumatra altsaa meget gode, og den Tid synes at nærme sig, da hele den store Ø kommer i deres Eje. Riget Atjeh udgjør 800—1,000 □ Mile, og det nederlandske Østindien vil derved faa en meget vigtig Tilvækst. Efter Opgivelserne i „Almanach de Gotha“ have de nederlandske Besiddelser i Indien en Størrelse af 29,000 □ Mile og et Folketal af 24 Mill., d. v. s. et Fladerum, der er tre Gange saa stort som Frankrigs, og et Indbyggertal, der er større end Englands.

P. N. Nieuwenhuis.

Det indre Afrika. Bestyrelsen for det kongelige geografiske Selskab i London har i Juni Maaned udstedt en Rundskrivelse til Oprettelsen af et Fond, som skal bruges til en nærmere Undersøgelse af bestemte Egne i Afrika, og de tegnede Beløb have allerede naaet en ret klækkelig Størrelse, saa at man uden Tvivl i en ikke fjern Fremtid vil begynde at tage fat paa Arbejdet. Et Udvalg under Prindsen af Wales' Beskyttelse bestyrer „det afrikanske Undersøgelses-Fond“. Som man véd, stillede Kongen af Belgien sig ifjor i Spidsen for et Foretagende, hvis Maal var ved internationale Bestræbelser at knuse Slavehandelen og at aabne det indre Afrika for Omverdenen, og skjønt et Selskab, der staaer under Prindsen af Wales' Beskyttelse selvfølgelig ikke vil modarbejde, men kun af yderste Evne støtte Kongen af Belgiens store internationale Foretagende, synes det dog, som om Engleskmændene mene, at dette vil arbejde noget tungere, end engelsk Foretagelsesaand finder formaalstjenligt. Efter at man nemlig i Lovene for den paatænkte Virksomhed har udtalt „sin Sympathi og Beundring for Kongen af Belgiens oplyste Bestræbelser for at give Afrikarejser et nyt Stød fremad“, udtales der: „Ved at betragte Sagen fra dens praktiske Side, er det kgl. geografiske Selskabs Raad imidlertid kommet til den Mening, at Undersøgelsesrejser i Afrika lade sig gennemføre fyldigere af England, og at de dertil nødvendige Midler lettere og hurtigere blive bragte til Veje, naar Foretagendet betragtes som nationalt end som internationalt.“

For nogenlunde at kunne gjøre sig en Forestilling om Udgifterne ved afrikanske Rejseforetagender, har man støttet paa forskellige af den senere Tids rejsendes Erfaringer, udregnet, at en vel udrustet Expedition i Afrika kan rejse en dansk Mil for noget over et hundrede Kroner, naar det forudsættes, at Expeditionen vender tilbage til sit Udgangspunkt. At saadanne Beregninger kun kunne betragtes som kalkulatoriske, følger af Sagens Natur. Vi give neden for en Oversigt over de Rejser, som man har paatænkt at sætte i Gang, og henvisse angaaende Beliggenheden af de fleste af de i Oversigten nævnte Punkter til det i forrige Hefte over Stanleys og Camerons Rejseruter meddelte Kaart. Rejserne skulle omfatte to Længde- og fem Tværruter. Disse sid-